

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 62/02-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 23. apríla 2002 prerokoval sťažnosť F. B., bytom K., zastúpeného advokátom JUDr. O. B., K., vo veci porušenia jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu v Prešove v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 239/91, postupom Krajského súdu v Prešove (ako súdu odvolacieho) v konaniach vedených pod sp. zn. 1 Co 337/97 a 1 Co 151/99, ako aj postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ako súdu dovolacieho) v konaní vedenom pod sp. zn. 5 Cdo 91/98, a takto

r o z h o d o l :

1. Sťažnosť F. B. v časti namietajúcej porušenie jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu v Prešove v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 239/91 a postupom Krajského súdu v Prešove (ako súdu odvolacieho) v konaniach vedených pod sp. zn. 1 Co 337/97 a 1 Co 151/99 **o d m i e t a** pre zjavnú neopodstatnenosť.

2. Sťažnosť F. B. v časti namietajúcej porušenie jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako súdu dovolacieho v konaní vedenom pod sp. zn. 5 Cdo 91/98 **o d m i e t a** pre zjavnú neopodstatnenosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 8. februára 2002 doručené podanie F. B. (ďalej len „sťažovateľ“), bytom K., zastúpeného advokátom JUDr. O. B., K., označené ako „Sťažnosť podľa čl. 127 Ústavy SR“ s prílohami. Z jeho obsahu vyplynulo, že sťažovateľ ním namietal prietahy v súdnych konaniach na prvostupňovom Okresnom súde v Prešove (sp. zn. 8 C 239/91), odvolacom Krajskom súde v Prešove (sp. zn. 1 Co 337/97 a 1 Co 151/99), ako aj na dovolacom Najvyššom súde Slovenskej republiky (sp. zn. 5 Cdo 91/98). Z uvedeného dôvodu sťažovateľ požiadal, aby po prijatí jeho sťažnosti na ďalšie konanie ústavný súd nálezom rozhodol takto: „Základné právo sťažovateľa F. B. na prerokovanie a rozhodnutie vecí bez zbytočných prietahov upravené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky v konaní vedenom pred OS v Prešove pod sp. zn. 8 C 231/91 (*správne malo byť uvedené: 8 C 239/91*) na KS v Prešove pod sp. zn. 1 Co 337/97 a 1 Co 151/99 a na Najvyššom súde SR vedenom pod sp. zn. 5 Cdo 91/98 bolo porušené. Prikazuje sa, aby Najvyšší súd SR vo veci vedenej pod sp. zn. 5 Cdo 91/98 konal. Sťažovateľovi sa priznáva finančné zadost'učinenie vo výške 100.000,- Sk.“

II.

Ústavný súd sťažnosť sťažovateľa predbežne prerokoval podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), pričom skúmal, či spĺňa zákonom predpísané náležitosti podľa § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde a či neexistujú dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 citovaného zákona. Pri predbežnom prerokovaní sťažnosti vychádzal z toho, že podľa § 20 ods. 4 zákona o ústavnom súde je viazaný návrhom na začatie konania, okrem prípadov ustanovených v zákone.

1. Z obsahu sťažnosti, ako aj z príloh k nej ústavný súd zistil, že sťažovateľ namietal porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) v označenom súdnom konaní pred Okresným súdom v Prešove a Krajským súdom v Prešove, ktoré však bolo už skončené právoplatným rozsudkom Krajského súdu v Prešove z 20. decembra 1999 (ktorým potvrdil rozsudok prvostupňového súdu vo veci sp. zn. 8 C 239/91). V tejto časti ústavný súd odmietol sťažnosť sťažovateľa, a to z nasledovných dôvodov: Ako totiž vyplynulo tak z obsahu, ako aj z petitu sťažnosti sťažovateľa, tento ňou namietal porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ku ktorému malo dôjsť v období rokov 1991 – 1999 postupom Okresného súdu v Prešove a Krajského súdu v Prešove. Ústavný súd preto uvádza, že sťažovateľ mal až do 31. decembra 2001 k dispozícii prostriedky individuálnej ochrany svojho základného práva pred ústavným súdom, ktoré však nevyužil bez toho, že by mu v tom bránili vážne prekážky. Keďže ústavná a ani zákonná úprava „novej“ sťažnosti pred ústavným súdom podľa čl. 127 ústavy (s účinnosťou od 1. januára 2002) ju nekvalifikuje ako prostriedok ochrany ľudských práv a základných slobôd nahrádzajúci individuálne konanie o ochrane ľudských práv a základných slobôd pred ústavným súdom dostupný navrhovateľom (sťažovateľom) do 31. decembra 2001, bolo treba sťažnosť sťažovateľa po jej predbežnom prerokovaní odmietnuť v časti namietajúcej porušenie jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom Okresného súdu v Prešove v konaní sp. zn. 8 C 239/91 a Krajského súdu v Prešove v konaní sp. zn. 1 Co 337/97 a 1 Co 151/99 pre jej zjavnú neopodstatnenosť (ústavný súd už takto judikoval vo veci sp. zn. II. ÚS 1/02, II. ÚS 29/02, II. ÚS 35/02, II. ÚS 40/02).

2. Ústavný súd prerokoval sťažnosť sťažovateľa aj v časti namietajúcej porušenie jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v dovolacom konaní sp. zn. 5 Cdo 91/98 a odmietol ju z rovnakých dôvodov ako v prípade sťažností pred Okresným súdom v Prešove a Krajským súdom v Prešove, keďže na dožiadanie ústavného súdu týkajúceho sa dovolacieho konania sp. zn. 5 Cdo 91/98 mu Najvyšší súd Slovenskej republiky 19. apríla 2002 (Cpj 10/02) oznámil, že vec „bola evidovaná pod sp. zn. 5 Cdo 91/98 a napadla 22. 12. 1998 a už 31. 3. 1999 bola vybavená

zrušením rozsudku Krajského súdu v Prešove, s jej vrátením tomuto súdu 22. 4. 1999“. Keďže v dobe podania sťažnosti dovolacie konanie na Najvyššom súd Slovenskej republiky sp. zn. 5 Cdo 91/98 už bolo skončené a sťažovateľovi nebránili žiadne vážne prekážky, aby sa individuálnej ochrany svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy domáhal pred ústavným súdom do 31. decembra 2001, bolo ju tiež potrebné odmietnuť ako zjavne neopodstatnenú.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23. apríla 2002